

העירומה

והחיה

היא נחתה על תל-אביב היישר ממרומי הקומה השביעית של בית-יגוריים מפואר בבייט-סטר לונדון-טאון. כולה רעש וצילצולים, גוף משגע, איפור כבד ושיער גולש בגון הדבש. בכרטיס-הביקור שלה כתוב: דוגמנית. כאילו יכול היה להיות משהו אחר.

גלילה מרום היא בת 21 בסך-הכל, אבל יש לה המון ניסיון. לא, היא לא נולדה בלונדון. שאיבדה כבר מימן את עליונותה, וגם לא גדלה שם. היא פשוט בילתה בבירה האנגלית את שלוש השנים האחרונות, שהיו גם המשמעותיות ביותר בחייה. איך הצליחה להתחמק ממילוי חובתה האזרחית, ולא שירתה בצבא למשל? את זאת אין גלילה ששה לגלות, ויש להפעיל עליה טונות של לחצים עד שמוציאים ממנה הודאה כי היא אומנם מצטערת, אבל זה לא מה שחושבים. היא לא השתחררה מטעמי דת ו/או מצפון, לא הצהירה ואפילו לא שיקרה. היא בחרה באפשרות השלישית — והתחנתה. עם מי? "מה זה חשוב?" היא אומרת, "הוא ממילא עזב אותי והשאיר לי במתנה את שם המישפחה שלו."

או זהו, אחרי שנישאה לאקס שלה כדת וכדין, בגיל 18 מיונס.

עירום חוקאי-פטריוטי
אמא אמרה "כן"

נסעה איתו לכבוש את העולם, והתחנה הראשונה היתה לונדון. בתור עקרת-בית, היא מודה ומתוודה, לא הצטיינה באופן מיוחד, אך לעומת זאת הפתיעה את הבעל. ובעוד הוא מחפש את רגליו ואת ידיו בלונדון המעטירה מצאה לה מייד עבודה כדוגמנית-בית של הבוטיק הלונדוני צ'ק גאווארט שבקנסינגטון היי סטריט. ולא לשאול אותה מה מקור שמו של הבוטיק. היא לא יודעת.

הצעה

מה, פלייבוי"

מה כוללת עבודתה של דוגמנית-בית? ובכן: להדגים את הבגדים לפני הלקוחות, לעשות עבודת מזכירות, סקירות ושליחות, לסאטא מפעם בפעם את השטיח מקיר-לקיר וגם לשאוב ממנו את האבק. לא זוהר במיוחד, אבל גלילה לא ראתה בכך כל פגם. מה גם שבמשך הזמן עלתה בדרגה, והפכה יועצת לקניינים. מה יעצה להם? "מה ות'אומרת? איזה בגדים לקנות, ובעיקר למה לקנות אותם", היא אומרת.

במיסגרת ייעוציה הנמרצים הגיעה גם למועדון הפלייבוי שברובע מייפר. חברה שלה אירגנה שם מסיבת יום-הולדת, ו-גלילה באה יפה ווותרת, התחככה בכל היפים הווהרים האחרים שנכחו במקום, והרגישה על-כיפאק. ואז ניגש אליה מייסד הירחון פלייבוי ובעליו, הצעיר הנצחי יו הפנר, והציע לה — בין כוסיית לריקוד, להצטלם בעירום בשביל ירחונו, בהבטיחו לה כסום השווה ל-75 אלף לירות ישראליות תמורת הצילומים. גלילה קצת נדהמה, לא מההצעה כמו מהמחיר, אבל כשהסתבר לה שהפנר אינו מהמר מיקצועי הולך רק על-בטוח, וכי עליה לעבור קודם לכל סידרת תצלומי ניסיון מחלה, לדבריה, על הכבוד. ואז, להפתעתה, הוצעה לה הצעה נוספת. הפעם: סידרת צילומי עירום עבור השטרן הגרמני. גלילה חשבה על אבא אמא

דוגמנית גלילה מרום
מבט לעתיד

שנשאר ביופ, על המישפחה והחברים בארץ, על מה שיגידו ומה שיהיה, וויתרה.

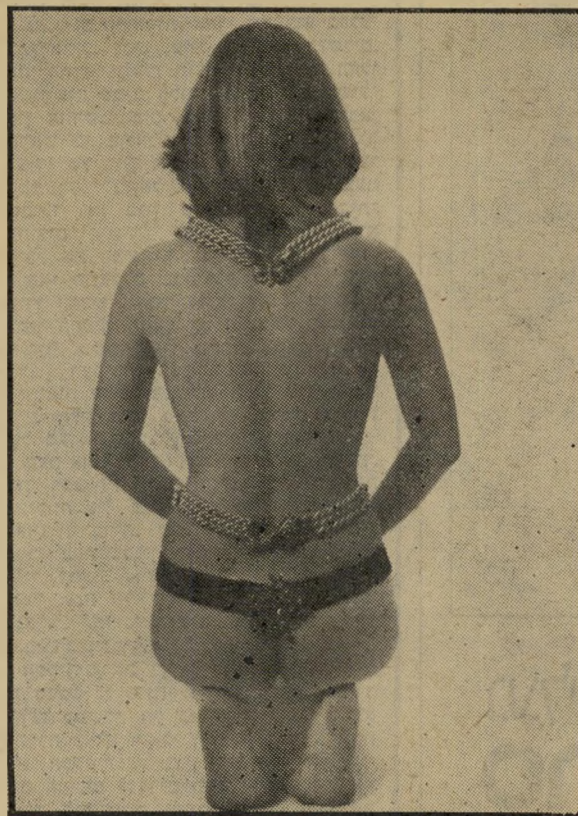
ואז, לפתע, הרב עליה עולמה. בעלה עזב אותה ונסע לארצות-הברית. היא אספה את הלב השבור, ארזה את המיטלטלים ושבה מייד הביתה, לישראל.

כאן נרשמה אצל סוכנות-דוגמניות, שהציעה לה בור-מקום להצטלם בעירום עבור מודעות פירסומת לחגורות עשיות חבל עם אבומי זהב, הנקראת "בוגי".

והנה, הפלא ופלא! הנערה שאמרה "לא" לפלייבוי ולשטרן, אמרה "כן" לעיתונות הישראלית, ועוד במתכונת של מודעות פירסומת. ואם זה לא לוקאל-פטריוטיות, אז מה כן?

גלילה יודעת שהיא פטריוטית, והיא אומרת: "החגורות מצאו חן בעיני, אבל זה לא אומר שאני מוכנה להצטלם בעירום לכל דבר".

היא גם אינה מוכנה להצטלם בעירום בחינם. תמורת שירותיה

במודעת-פירסומת לחגורות
בישראל זה מותר

קיבלה סך של 2000 לירות טבין ותקילין, עבור חצי יום צילום. אבל לפני שאמרה כן סופי, צילצלה לאמא שלה ושאלה אותה מה דעתה על כך שבתה הקטנה תצטלם בעירום. השיבה האם, לדיברי גלילה: "אם זה נראה יפה ולא מלוכלך, עשי זאת." והיא אכן עשתה זאת, ולדעתה זה יפה ולא מלוכלך. אך היא חורת ומדגישה כי העובדה שעשתה זאת פעם אחת, אינה אומרת כי תעשה זאת שוב. חוץ מצילומים בעירום יש לה גם צילומים בלבוש, ולעת היא ממחרת. יש לה תצוגת-אופנה באילת, וצילומים אצל סמי כ"ג ועוד המון תוכניות לעתיד.

במדינה

הסיגנון החדש

יומלדח להמר

אדוני נעלם, ובמקומו

כא "אדושם" — כהצגה

המבקשת ליהנות מחסריו

של השר המר

"שלום עליך, אדוני! / אני דני / אתה זוכר אותי בוודאי / הלא אתה זוכר / כל כולב עיוור, / וכל יתוש על הקיץ / הינד מכיר, / ואני דני — / מחר בן שמונה אני."

כך מתחיל אחד משיריה היפים הידועים עים ביותר של מרים ילן (שטקלים).

שנתונים של ילדים שמעו שיר זה מפי להקת-שחקנים, המופיעה מדי שנה בהציגות מיוחדות לילדים, הנערכות באולם אוהל בתל-אביב.

שנה 1 המהפך. גם השנה ביקרו ילדי תל-אביב במאורגן, במיסגרת בתי-הספר, בסידרה של הצגות באולם אוהל. התבררה מדי הפקות מציגה מופע בשם "יומולדת למולדת, ובו קורא שחקן את השיר בי אדוני הילדים.

אך השנה, שנה 1 למהפך, השתנה משהו. בשבוע שעבר התכנסו כ-500 ילדים במאורגן באולם אוהל, כדי לראות את הציגה המכילה את השיר. זה היה בזמן הלימתיים. כל הילדים היו גלויי-ראש, מלבד אחד — בנו של החוזר-בתשובה אחרי זהר.

בהגיעו אל השיר, עצר השחקן, שלף מכיסו כיפה ושם אותה על ראשו. ואז החל מדקלם:

"שלום עליך, אדושם..."

מישפט

רוח מישפטית חדשה

שופטי-מעצרים מגן על זכויות

החשודים — ומותח ביקורת

על חוקרי המישפחה

"החקירה עדיין לא הסתיימה, כדי להשיג לימה אבקש עוד עשרה ימים." נציג ה-משטרה שעמד על זוכן העדים באולם ה-מעצרים, בבית-מישפט השלום בתל-אביב, דיקלם את הפיומן הידוע בבקשו להתאריך מעצרו של חשוד.

"מה עוד לא הסתיים בחקירה?" התפרץ לעברו השופט. החוקר נראה מופתע ל-חלוטין. הוא לא רגיל לשאלות מסוג זה. בדרך-כלל די בקביעה הנדושה על "חקירה הנמצאת בעיצומה", או על "מידע סודי" עלימנת שהשופט יאריך את מעצר החשוד. לפתע חל מיפנה. האישי שהביא את החי-דיש המרענן אל אולם המעצרים הדחוס והמתניק היה שופט השלום יהושע גרוס. בשבתו כשופט-מעצרים תורן בחודש האחד-רון * הוכיח לחוקרי משטרה נדהמים, ל-חשודים ולקהל המועט, שאפשר גם אחרת. שחופש הפרט הינו ערך בעל משמעות מע-שית ולא מילה נבוהה וריקה מתוכן.

פיליטונים ב"הארץ". יהושע גרוס (40), החל לכהן כשופט בקיץ 1975. עד אז עסק בפרקטיקה פרטית. הוא סיים את לימודי-דין בפקולטה למישפטים של האוניברסיטה העברית בירושלים ב-1961 והלך לעבוד כ-פרקליט שכיר במשרד פרטי. אחר-כך עבד כשותף במשרדו של עורך-הדין הוותיק מתתשה לינדרמן. כשנפטר לינדרמן החל גרוס לנהל את המשרד. לפני התמנה-תו לשופט נהג לפרסם רשימות עוקצניות בימון הארץ. בהן הביע, בהומור האיפייני לו, את דעותיו על ענייני השעה.

הוא נולד בפתח-תקוה (כפי שהיא נהגה לומר זאת: "אני ממלכס") לאחר חמש-עשרה שנות עבודה כעורך-דין החליט שי-הגיע לרווייה. "צריך גם קצת יעוד בעבור דה. משפטן חייב למלא שליחות ולא רק לצבור רווחים." נימק את התמנותו לשופט. השופט גרוס נמנה עם אלה מבין השופ-טים הסבורים ששופט צריך להביע את דעתו מדי פעם על תופעות שליליות, כשי-עולה לדיון עניין ציבורי. כך נהג כאשר התבא לפניו תיק על חריגת בנייה של קבלן פרמטינגן. בפסק-דינו תשמע ביקורת חריפה על כך שעיריית רמת-גן, כמו עירי-יות רבות אחרות, עוברת על החוק בגלוי ואין פנאי שה ומצפנף. הוא המליץ לפני משרד-הפנים לבדוק נושא זה, אלא שי-

* כל אחד משופטי בית-מישפט השלום משמש חודש-בשנה כשופט-מעצרים תורן.